

PIERZANY (1) ai

e pochylone (tak też Cn), a jasne.

sg m N piérzany. ◇ [pl N subst piérzan(e). ◇ A subst pierzan(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Przymiotnik od „pierce” ‘coll. od „pioro”’:

a. Zrobiony z pierza, wypełniony pierzem; *plumatilis* Mącz, Cn; *plumeus* Cn: *Plumatilis*, Piérzány/
Kwápowy. Mącz 306c.

[Wyrażenie: »pierzyna pierzana«: 3 odspodnie pierzyny pierzane [z] prostego płótna *InwMieszcz* 1583 nr 243.]

b. [Mający pierze, upierzony: Y pułzczał nánie iáko proch mięłfo/ y iáko piafek morfki ptaki pierzáne [*volatilia pennata* Ps 77/27]. *PsKrak* 1532 69.]

Synonimy: **a.** *kwapowy*; **b.** *puszaty*, *skrzydlasty*.

Cf [**PIERZASTY**], 1. **PIERZNY**, **PIERZYSTY**

MN